

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/253/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316211006
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Harvancová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1316211006.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Harvancovej a členov senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: ORCKAN - Slovakia, s.r.o., so sídlom Ľubochnianska 1, Bratislava, IČO: 45 416 311, zastúpený JUDr. Ing. Branislav Pecho, PhD., advokát, so sídlom Piaristická č. 2, Nitra, proti žalovanému 1/: M. O., H. XX.XX.XXXX, C. M. H. Č.. X/E, C., zastúpený JUDr. Ľuboš Vavrovič, advokát, so sídlom Miletičova č. 21, Bratislava a žalovanému 2/: Design Company s.r.o. v likvidácii, so sídlom Bulíkova 7/2680, Bratislava, IČO: 45324361, zastúpený likvidátorom Mgr. Andrej Gunár, advokát, so sídlom Líščie údolie 110/65, Bratislava, o určenie veriteľa pohľadávky, určenie záložného veriteľa a určenie neplatnosti zmluvy, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu III zo dňa 02.04.2019, č.k. 11C/115/2016-551, jednomyseľne takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žalovanému 1/ sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.
- III. Žalovanému 2/ sa proti žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol (výrok I) a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovanému 1/ a žalovanému 2/ trovy konania plnej výške (výrok II).

2. Rozhodnutie právne zdôvodnil § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), § 137 písm. c), d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a vecne tým, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Majúc za to, že určovací žaloba by bola opodstatnená v situácii kedy je právo žalobcu neisté alebo ohrozené a stav neistoty alebo ohrozenia možno odstrániť tým, že súd rozhodne o existencii určitej právnej skutočnosti. Súd pri posudzovaní dôvodnosti nároku žalobcu vzhliadol na vyjadrenie oboch žalovaných, ktorí tvrdili, že spor o tom komu má žalobca plniť považujú za iluzórny, nakoľko obaja žalovaní zhodne uviedli, že je nesporné kto je veriteľom žalobcu a že ním je práve žalovaný 1/. Pričom bolo nesporným, že žalovaný 2/ je právnym nástupcom spoločnosti Zone s.r.o., ktorá zanikla zlúčením so žalovaným 2/ a zároveň žalovaný 2/ vylúčil, že by existoval spor o tom kto je veriteľom pohľadávky voči žalobcovi. Na základe uvedeného súd prvej inštancie ustálil, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení a preto žalobu zamietol. Zamietol aj návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania, nakoľko tieto nesmerovali k preukazovaniu naliehavého právneho záujmu na určení.

3. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodoval podľa ustanovenia § 255 C.s.p. a žalovanému 1/ a žalovanému 2/, ktorí mali vo veci plný úspech priznal voči žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške. S tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 262 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca dôvodiac ust. § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) C.s.p.. Uviedol, že má dôvodné pochybnosti o tom, kto je veriteľom pohľadávky z titulu žalovaným 2/ uhradenej ceny diela za žalobcu na základe Zmluvy o dielo zo dňa 04.06.2012 v znení dodatkov uzatvorenej medzi spoločnosťou BAUPLANNER s.r.o., ako zhotoviteľom a žalobcom ako objednávateľom a v zmysle Dohody o postúpení práv a povinností zo zmluvy o dielo zo dňa 28.08.2012 uzavretej medzi spoločnosťou Zone s.r.o. ako postupníkom, žalobcom ako objednávateľom a spoločnosťou BAUPLANNER s.r.o. ako postupcom. Poukázal na skutočnosť, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2016 je absolútne neplatný právny úkon, preto by tak mohol plniť nie veriteľovi pohľadávky, ale inej osobe, ktorá nie je v postavení veriteľa pohľadávky. Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí erga omnes a nemožno ju zhojiť prehlásením účastníkov absolútne neplatného právneho úkonu. Podľa jeho názoru túto jeho obavu podporuje aj sám žalovaný 2/, ktorý vo vyjadrení zo dňa 16.11.2018 pripustil, že veriteľom predmetnej pohľadávky môže byť práve žalovaný 2/, k čomu sa súd prvej inštancie nevyjadril. Uviedol, že nie je oprávnený žalovať o splnenie povinnosti, nakoľko mu z predmetného právneho úkonu nevyplývajú nároky a teda podanie určovacej žaloby je jediným vhodným prostriedkom preventívneho charakteru, ktorým sa odstránil stav právnej neistoty medzi stranami sporu. Naliehavosť právneho záujmu na určení odôvodňoval tým, že ide o zachovanie jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá zabezpečuje spornú pohľadávku, keďže žalovaný 1/ pristúpil k realizácii záložného práva spôsobom dobrovoľnej dražby, čím je vždy naplnená požiadavka naliehavého právneho záujmu na určení. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 3Cdo/122/2002, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.04.2018 sp.zn. 3Co/51/2018. Namietal, že tvrdenia p. P. M. sa dostávajú do rozporu s niektorými skutočnosťami, napr. s tým, že spoločnosť Design Company s.r.o. bola skutočne zlúčená so spoločnosťou Zone s.r.o., ako aj jej tvrdenia ohľadne neudelenia plných mocí. Práve z dôvodu uvedených rozporných vyjadrení je zrejším, že jeho pozícia ako žalobcu a dlžníka je právne neistá. Čomu nasvedčuje aj skutočnosť, že jediným spoločníkom a konateľom žalovaného 2/ sa za pričinenia právneho zástupcu žalovaného 2/ stal žalovaný 1/. Namietal aj nevykonanie navrhnutých dôkazov súdom prvej inštancie potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností. Mal za to, že dôkazy ním navrhnuté mohli potvrdiť alebo vyvrátiť skutočnosti tvrdené stranami sporu, a to vo vzťahu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu na určení. Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2015 uzavretá medzi spoločnosťou Zone s.r.o. zastúpenou žalovaným 1/ ako postupcom a žalovaným 1/ ako postupníkom je absolútne neplatný právny úkon, a to z dôvodu rozporu s § 56a a § 135a Obchodného zákonníka. Žalovaný 1/ zneužil svoju funkciu konateľa spoločnosti, aby zvýhodnil seba ako spoločníka aby získal prospech na úkor druhého spoločníka Z. Q. a spoločnosti. Žalovaný 1/ ako konateľ a spoločník spoločnosti Zone s.r.o. sám sebe za spoločnosť Zone s.r.o. uznal údajnú pohľadávku vo výške 688 000 eur, ktorú údajne započítal s pohľadávkou z titulu odplaty za postúpenie pohľadávky vo výške istiny 516 603,57 eur. Žalovaný 1/ ako konateľ a spoločník spoločnosti Zone s.r.o. sám sebe postúpil pohľadávku, ako sám uvádza mal záujem uspokojiť svoju pohľadávku voči spoločnosti Zone s.r.o.. vo výške 688 000 eur, pričom však žalovaný 1/ na zápočet odplaty za postúpenie pohľadávky na seba samého použil bez právneho titulu aj pohľadávku druhého spoločníka spoločnosti Zone s.r.o. pána Z. Q. voči spoločnosti Zone s.r.o. z titulu vkladu spoločníka a teda odplatu za postúpenie pohľadávky riadne neuhradil a žalovaný 1/ uprednostnil len svoje záujmy. Absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení zo dňa 05.11.2015 nastala bez ďalšieho ex lege a nevyvolala tak ňou predpokladaní právne účinky. Je potrebné aplikovať aj právnu úpravu podľa lex generalis, t.z. ustanovení Občianskeho zákonníka, a to ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za arbitrárne a nedostatočne odôvodnené. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. K odvolaniu žalobcu sa podaním zo dňa 03.06.2019 vyjadril žalovaný 2/ a uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za vecne správne. Poukázal na to, že žalobca sa dodnes nevyjadril k tomu, ako mu bola udelená plná moc na konanie v mene spoločnosti Design Company s.r.o., nakoľko p. P. M. právneho zástupu žalobcu - A.. S. nikdy na konanie v jej mene nesplnomocnila. Napriek tomu súd prvej inštancie vo veci konal. V čase kedy bola podaná žaloba v tejto veci na Okresnom súde Bratislava III, bola rovnako podaná žaloba na Okresnom súde Bratislava I pod sp.zn. 28 Cb/102/2016 o zaplatenie 516 603,57 eur v mene Design Company s.r.o., ktorú mala údajne podať pani P. M.. Poukázal na to, že

v tomto konaní bolo predložených niekoľko falošných dokumentov zo strany žalobcu, z čoho vyvodzoval aj absenciu aktívnej legitímácie žalobcu ako aj absenciu naliehavého právneho záujmu na určení.

6. Žalovaný 1/ vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že ním uvádzané odvolacie dôvody nie sú dané. Podaná žaloba bolo od počiatku nezákonná, nakoľko plnomocenstvo za žalobcu 2/ (teraz žalovaného 2/) nebolo udelené vôbec. Tvrdenie žalobcu o absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2015 považoval za klamlivé a účelové. Žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení, jeho právne postavenie sa nezhoršuje ani sa nestane neistým. Uhradením dlhu veriteľovi sa dlžník zbaví svojej povinnosti voči veriteľovi, pričom v prípade duplicitného vymáhania dlhu má dlžník možnosť preukázať, že si dvoj dlh splnil a voči duplicitnému veriteľovi má možnosť uplatniť si zákonné námietky zániku záväzku jeho splnením. Žalobcom uvádzané rozhodnutie NS SR s prejednávanou vecou nesúvisí. Právne postavenie žalobcu ako dlžníka je isté a nesporné. Mal za to, že výsluch navrhovaného svedka Z. Q. by nepreukázal klamlivé a zavádzajúce tvrdenia žalobcu, preto nikdy nemohlo dôjsť k porušeniu ust. § 56a a 135a Obchodného zákonníka. Na základe uvedeného žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

7. K vyjadreniam žalovaných sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 12.07.2019 a uviedol, že nijako nepoprel jeho skutkové vyjadrenia, že Zmluva o postúpení zo dňa 05.11.2015 uzavretá medzi spoločnosťou Zone s.r.o. zastúpenou žalovaným 1/ ako postupcom a žalovaným 1/ ako postupníkom je absolútne neplatná, a to aj z dôvodu rozporu s kogentnou normou vyjadrenou v ustanovení § 56a a § 135a Obchodného zákonníka. Z čoho vyvodil, že by tak mohol plniť nie veriteľovi pohľadávky, resp. uplatniť svoje práva nie voči veriteľovi pohľadávky, ale osobe, ktorá nie je v postavení veriteľa pohľadávky, pričom by si následne oprávnený veriteľ pohľadávky mohol voči nemu uplatňovať neskôr zaplatenie tejto pohľadávky, a teda bez požadovaného určenia je jeho právo ohrozené a jeho postavenie je neistým. Nevie komu má plniť pohľadávku, aby jeho plnenie vyvolalo právne účinky zániku pohľadávky splnením, resp. voči komu má uplatniť svoje práva dlžníka spornej pohľadávky. Absolútna neplatnosť právneho úkonu pôsobí erga omnes a nemožno ju zhojiť (konvalidovať) prehlásením účastníkov absolútne neplatného právneho úkonu, že absolútne neplatný právny úkon títo sami považujú za platný. Naliehavý právny záujem na určení veriteľa a záložného veriteľa preukázal dôvodom potreby istoty v právnych vzťahoch medzi účastníkmi, ako aj skutočnosťou, že ide o zachovanie jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorá zabezpečuje spornú pohľadávku, keďže žalovaný 1/ pristúpil k realizácii záložného práva spôsobom dobrovoľnej dražby, pričom v zmysle ustálenej súdnej judikatúry je v tomto prípade vždy splnená požiadavka naliehavého právneho záujmu. Ak žalovaný 1/ tvrdil, že nie je aktívne vecne legitimovaný, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR v obdobnom prípade, kedy priznal aktívnu legitímáciu žalobcu a naliehavý právny záujem na určení neplatnosti zmluvy, ktorej žalobca nebol účastníkom, keď konštatoval, že : „Žalobca má pritom právny záujem na určení, ak by bez neho bolo ohrozené jeho právo alebo právny vzťah, na ktorom je zúčastnený, alebo ak by jeho právne postavenie sa stalo neistým. Určovacia žaloba je teda prostriedkom umožňujúcim poskytnutie ochrany právneho postavenia žalobcu skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené, takže jej cieľom je poskytnutie preventívnej ochrany. Vecnú legitímáciu má v zásade ten, kto je účastníkom právneho vzťahu alebo práva, o ktoré v konaní ide. Aktívne legitimovaný k žalobe na určenie môže byť aj subjekt, ktorý nie je účastníkom právneho vzťahu (práva), ak sa požadovaný právny vzťah (právo) týka priamo jeho právnej sféry. Vecnou legitímáciou treba rozumieť stav vyplývajúci z hmotného práva. Rozhodujúce je teda to, kto je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia (povinnosti), o ktoré v konaní ide. Najvyšší súd Slovenskej republiky už viackrát judikoval, že ak má byť určená neplatnosť zmluvy, musia byť účastníci konania všetci, ktorí ju uzavreli, pretože sú nositeľmi práv a povinností vyplývajúcich z hmotného práva, a teda majú vecnú legitímáciu, inak by súd žalobu zamietol pre nedostatok vecnej legitímácie (viď napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 3 Cdo 122/2002 uverejnené v časopise Zo súdnej praxe č. 30/2004, sp.zn. 1 Cdo 11/2003). Ostatne jeho právnu neistotu ohľadom toho, kto je veriteľom spornej pohľadávky konštatoval aj odvolací Krajský súd v Bratislave, ktorý vo svojom Uznesení zo dňa 04.04.2018, sp.zn. 3Co/51/2018, uviedol: „Na druhej strane vyjadrenia žalobcu 2/ (v súčasnom postavení žalovaný v 2. rade) o ďalších okolnostiach, súvisiacich s prejednávanou vecou, sú tak rozporné (o okolnostiach, že nikdy jeho konateľka nedala pokyn na spoločnosti Zone, s.r.o., so žalobcom 2/, pričom však skutočnosť, že k nemu došlo nespochybnúje), že výrazne znižujú hodnovernosť jeho tvrdení. Ani po vyjadrení žalobcu 2/ nie je možné dospieť k záveru, že ním predloženými dokladmi boli odstránené nejasnosti o tom, kto je veriteľom spornej pohľadávky a že boli dostatočne spochybnené dôvody, pre ktoré bolo predmetné neodkladné opatrenie nariadené. Účelom konania o zrušení neodkladného opatrenia (ako ani konania o jeho nariadení) nie

je vyhodnocovať dôvodnosť podrobných argumentov, čo súd robí pri rozhodovaní vo veci samej.“ Žalovaný 1/ podal viacero trestných oznámení v tejto veci, aj ohľadom predmetného plnomocnenstva udeleného právnenému zástupcovi žalobcu, pričom príslušné orgány činné v trestnom konaní po preverení veci nekonštatovali, že nejaká osoba porušila svoje zákonné povinnosti či naplnil/a skutkovú podstatu niektorého trestného činu uvedeného v osobitnej časti Trestného zákona a všetky tieto oznámenia odmietla resp. zastavila. Jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti Design Company s.r.o. sa stal za pričinenia právneho zástupcu žalovaného 2/ a žalovaný 1/, ale aj skutočnosť, že sa opäť zmenil spoločník a konateľ spoločnosti Design Company s.r.o.. Obaja žalovaní sa vo svojich podaniach k jeho odvolaniu venujú najmä tvrdeniam p. P. M., že údajne neuzatvorila zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2015, že nepozná spoločnosť Zone s.r.o., nepozná p. Z. Q., S.. M. O., A.. P. C. S., S., nedala pokyn na zlúčenie spoločnosti Zone s.r.o. so spoločnosťou Design Company s.r.o., nepoverila A.. P. C. S., S. na podanie žaloby voči p. M. O., nebola v roku 2015 a 2016 na území Slovenskej republiky atď.; tieto tvrdenia p. P. M. sa však dostávajú do rozporu s niektorými skutočnosťami a to napríklad so skutočnosťou, že spoločnosť Design Company s.r.o. bola skutočne zlúčená so spoločnosťou Zone s.r.o., ktorú skutočnosť napríklad žalovaní vôbec nenamietajú a teda tým sami žalovaní potvrdzujú, že tvrdenia p. P. M., odporujú skutočnosti. Rovnako sa javia rozporné tvrdenia p. P. M. ohľadom neudelenia plných mocí a to vzhľadom na následné vyjadrenia p. P. M. v Splnomocnení a odvolaní plných mocí zo dňa 17.01.2017, v ktorom p. P. M. sama odvoláva plné moci, o ktorých tvrdí, že ich neudelila. S.. P. M. pri výsluchu svedka dňa 09.08.2016 na strane 3 zápisnice pred políciou v D. tvrdí, že služobne nikdy nemala do činenia s p. X., avšak je nepochybné, že p. X. udelila dňa 02.12.2011 plnú moc týkajúcu sa konania za spoločnosť Design Company, s.r.o. a teda je jej tvrdenia si s istým časovým odstupom navzájom odporujú. Poukázal ďalej na skutočnosť, že p. P. M. vo svojom čestnom vyhlásení tvrdí, že nepodpísala plnú moc zo dňa 02.12.2011 pre p. X., avšak ako je zrejme z predmetnej plnej moci zo dňa 02.12.2011, túto plnú moc podpísala pred notárom na Notárskom úr de A.. F. Q., S. na Slovensku. Toto čestné vyhlásenie zjavne vypracoval a p. P. M. na podpis predložil právny zástupca spoločnosti Design Company, s.r.o.. S.. P. M. tvrdí, že nepodpísala potvrdenie pre samotného žalovaného 1/, že jej žalovaný 1/ osobne odovzdal účtovnú dokumentáciu spoločnosti Zone s.r.o., a teda p. P. M. tvrdí, že je to žalovaný 1/, ktorý zneužil jej osobu pri odovzdaní účtovníctva spoločnosti Zone s.r.o. Práve aj z vyššie uvedených rozporných tvrdení a vyjadrení žalovaných a p. P. M. ohľadom podpisov zmlúv o postúpení a podobne je zrejme, že pozícia žalobcu ako dlžníka a záložcu je v tejto situácii právne neistá. Znalecký posudok Z.. Q. S. č. 10/2018 je nesprávny, nepreukazný a nezákonný. Znalkyňa na viacerých miestach sama konštatuje, že predložené sporné písomnosti sú nízkej výpovednej a identifikačnej hodnoty, že tieto je možné skúmať iba čiastočne bez stanovenia jednoznačného záveru. Ak znalkyňa sama konštatuje, že nie je možné skúmať sporné podpisy a dokonca tvarovanie niektorých písmen, a tvrdí, že údajne sporné podpisy nie sú skúmateľné písomznaleckou expertízou komplexne, objektívne teda nemohla a ani nemala pristúpiť ku skúmaniu písomznaleckou expertízou. Z uvedeného dôvodu, ak by postupovala znalkyňa v zmysle príslušných právnych predpisov, nemala pristúpiť ku skúmaniu podpisov z (viacnásobných) kópií, keďže nevie objektívne porovnávať podpisy, nemôže stanoviť žiadny záver, nakoľko nevie rozanalyzovať podpis, keďže nepozná jeho charakteristiku (či je staticky tlak, roztrásený písomný ťah, prerušený písomný ťah a pod.). V tejto súvislosti je však zaujímavé, že znalkyňa stanovila jednoznačný záver pri údajne spornom podpise na žalobe o náhradu škody a uloženie povinnosti podať návrh na výmaz záložného práva zo dňa 27.05.2016, ktorý nie je relevantný pre toto konanie, avšak pri údajne spornom podpise na Plnomocnenstve zo dňa 22.06.2016 a Zmluve o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2015 je jej záver iba pravdepodobný, pričom vychádzala z tých istých sporných a porovnávacích materiálov (viacnásobné fotokópie), o ktorých sama tvrdí, že nie sú vhodné a skúmateľné písomznaleckou expertízou. Z uvedeného je preto zrejme zjavná účelovosť a nepreukaznosť predmetného „súkromného“ znaleckého posudku. V tejto súvislosti poukázal tiež na zjavnú koordináciu a súčinnosť medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/, kedy dokonca právny zástupca žalovaného 2/ na úkor záujmov svojho klienta, ktorý je z dôvodu absolútnej neplatnosti Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2015 veriteľom spornej pohľadávky, obhajuje záujmy žalovaného 1/. Uvedenému nasvedčuje aj skutočnosť, že jediným spoločníkom a konateľom žalovaného 2/ sa za pričinenia právneho zástupcu žalovaného 2/ stal žalovaný 1/. Aj z vyjadrení žalovaného 1/ je zrejme, že žalovaný 1/ trvá na „údajnom“ nároku v zmysle absolútne neplatného právneho úkonu - Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2015, a teda trvá stav jeho právnej neistoty právneho postavenia. Argumentácia žalovaného 1/ ustanovením § 568 Občianskeho zákonníka je nedôvodná, nakoľko len určovací rozsudok súdu môže bez právnych pochybností určiť kto je skutočným oprávneným veriteľom spornej pohľadávky a nikto iný si nebude môcť túto pohľadávku uplatňovať duplicitne od žalobcu z dôvodu absolútne neplatnej Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2015, ktorú vec mal posúdiť

súd v tomto konaní. Naliehavý právny záujem odôvodňuje tým, že trvá stav objektívnej právnej neistoty v právnom vzťahu medzi ním a žalovaným 1/, a tento stav je ohrozením jeho právneho postavenia vo vzťahu k žalovanému 1/, ktorý vzhľadom na jeho vyjadrenia trvá na platnosti predmetného právneho úkonu - Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2015 a ktorý stav nemožno odstrániť inými právnymi prostriedkami. Súd prvej inštancie zamietol jeho návrhy na vykonanie dokazovania a odňal mu procesné práva na preukázania naliehavého právneho záujmu, z ktorého dôvodu súd prvej inštancie napokon žalobu zamietol a tým bol tiež porušený zákaz denegatio iustitiae, princíp právnej istoty a jeho právo na spravodlivý proces. Práve výpoveď svedka Z. Q., konateľa spoločnosti Zone s.r.o., a výpoveď svedka O. M., ktoré dôkazy mohli potvrdiť alebo vyvrátiť skutočnosti tvrdené účastníkmi konania, a to aj vo vzťahu k preukázaniu naliehavého právneho záujmu na určení veriteľa spornej pohľadávky, a objasniť tak okolnosti postúpenia pohľadávky a vymáhania spornej pohľadávky žalovaným 1/, okolnosti zlúčenia spoločností Zone s.r.o. (pôvodného veriteľa) a Design Company s.r.o. (žalovaného 2/ a nového veriteľa), a tiež ustáliť kto je veriteľom spornej pohľadávky. Namietal, že súd prvej inštancie neprihliadol na absolútnu neplatnosť právneho úkonu a neaplikoval ustanovenia § 56a a § 135a Obchodného zákonníka a § 39 Občianskeho zákonníka.

8. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný 2/ vyjadril podaním zo dňa 09.08.2019 a uviedol, že zotráva na svojich vyjadreniach k odvolaniu. Majúc za to, že u žalobcu nie je daný naliehaný právny záujem na podanie takéhoto typu žaloby. Obaja žalovaní zhodne v konaní potvrdili, že medzi nimi nie je spor. Žalovaný 1/ sa za veriteľa považuje od počiatku, čo potvrdzuje aj zápis v katastri nehnuteľností ohľadne existencie záložného práva na nehnuteľnosti žalobcu a žalovaný 2/ je v konaní len na základe návrhu žalobcu. Žalobca je v stave dôkaznej núdze. V konaní žalobca predložil falošnú zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2015, ako aj falošnú plnú moc na základe ktorej mal právny zástupca terajšieho žalobcu zastupovať aj spoločnosť Design Company s.r.o. pri podaní žaloby. Pričom podmienkou vzniku situácie, že sa jedná o stav, kedy nie je zrejmé, kto je veriteľom pohľadávky je aj okolnosť, že by sa spoločnosť žalovaného 2/ niekedy, a to akýmkoľvek spôsobom domáhal predmetnej pohľadávky. Uvedené nikdy nenastalo.

9. K vyjadreniu žalobcu sa žalovaný 1/ vyjadril podaním zo dňa 12.08.2019 a uviedol, že argumentácia žalobcu nie je dôvodná. Podaná žaloba je od počiatku nedôvodná a nezákonná. Žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na určení, právne postavenie žalobcu nie je sporné.

10. Podaním zo dňa 25.09.2019 sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril žalovaný 1/ a uviedol, že žalobca sa nachádza v stave dôkaznej núdze a na strane žalobcu neexistuje naliehavý právny záujem na určení.

11. K vyjadreniu žalovaných sa žalobca vyjadril podaním zo dňa 30.09.2019 a poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 4Cdo/56/2009.

12. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a 378 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je podané dôvodne.

13. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 C.s.p.).

14. Podľa § 80 O.s.p., možno návrhom na začatie konania uplatniť, aby sa rozhodlo najmä:

- a) osobnom stave (o rozvoде, o neplatnosti manželstva, o určení, či tu manželstvo je alebo nie je, o určení rodičovstva, o osvojení, o spôsobilosti na právne úkony, o vyhlásení za mŕtveho);
- b) splnení povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona, z právneho vzťahu alebo z porušenia práva;
- c) určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

15. Podľa § 137 C.s.p., možno žalobou požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

16. Intertemporálna úprava v § 470 ods. 1 C.s.p. vychádza z princípu okamžitej aplikability zákona, to znamená, že sa nová právna úprava aplikuje aj v konaniach začatých za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku. Ustanovenie § 470 ods. 2 C.s.p., ale deklaruje zásadu zachovania účinkov procesných úkonov. Teda zachovávajú sa účinky všetkých procesných úkonov súdu a aj procesných úkonov sporových strán.

17. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobou doručenou súdu prvej inštancie dňa 24.06.2016 a zmenou podaním zo dňa 02.09.2016 pôvodne žalobca ako žalobca 1/ a žalobca 2/ (Design Company s.r.o., v likvidácii) žiadali o určenie, že veriteľom pohľadávok z titulu žalobcom 2/ uhradenej ceny diela za žalobcu 1/ na základe Zmluvy o dielo zo dňa 04.06.2012 v znení dodatkov uzatvorenej medzi spoločnosťou BAUPLANNER s.r.o., IČO : 45 586 195, so sídlom Miletičova 1, Bratislava 821 08 ako zhotoviteľom a žalobcom 1/ ako objednávateľom a v zmysle Dohody o postúpení práv a povinností zo zmluvy o dielo zo dňa 28.02.2012 uzatvorenej medzi spoločnosťou Zone s.r.o., IČO : 45 637 725, so sídlom Ľubochnianska 1, Bratislava 831 04, ako postupníkom žalobcom 1/ ako objednávateľom a spoločnosťou BAUPLANNER s.r.o., IČO : 45 586 195, so sídlom Miletičova 1, Bratislava 821 08, ako postupcom, je žalobca 2/. Zároveň žiadal, aby súd určil, že záložným veriteľom práva na základe zmluvy o zriadení záložného práva (V-257/14 zo dňa 24.01.2014) k nehnuteľnosti stavba súp.č. XXXXX na pozemku parc.č. XXXXX/XXX a parc.č. XXXXX/XXX kat.úz. C. H. Z., je žalobca 2/ (teraz žalovaný 2/). Žiadali o určenie, že Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá dňa 05.11.2015 medzi spoločnosťou Zone, s.r.o., IČO : 45 637 725, so sídlom Ľubochnianska 1, Bratislava 831 04 ako postupcom a žalovaným 1/ ako postupníkom je neplatná. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 30.07.2018 č.k. 11C/115/2016-423 konanie v časti o nároku žalobcu 2/ (Design Company s.r.o. v likvidácii) zastavil , uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.08.2018. Uznesením zo dňa 22.10.2018 č.k. 11C/115/2016-446 súd prvej inštancie pripustil, aby do konania na strana žalovaného vstúpil žalovaný 2/ Design Company s.r.o. v likvidácii. Naliehavosť právneho záujem na určení žalobca odôvodňoval tým, že Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 15.10.2015 medzi spoločnosťou Zone s.r.o. a žalovaným 2/ (pôvodne žalobca 2/) boli postúpené pohľadávky voči žalobcovi z titulu uhradenej ceny diela spoločnosťou Zone s.r.o. za žalobcu, na základe zmluvy o dielo zo dňa 04.06.2012 v znení dodatkov uzavretej medzi spoločnosťou BAUPLANNER s.r.o., ako zhotoviteľom a žalobcom 1/,ako objednávateľom a v zmysle dohody o postúpení práv a povinností zo zmluvy o dielo uzavretej medzi spoločnosťou Zone s.r.o., ako postupníkom a žalobcom 1/, ako objednávateľom a spoločnosťou BAUPLANNER s.r.o, ako postupcom. Žalobca pohľadávku uznal čo do dôvodu a výšky a žalovaný 2/ riadne oznámil postúpenie pohľadávok. Pohľadávka je zabezpečená záložným právom zriadeným na základe zmluvy o zriadení záložného práva zapísaná pod číslom vkladu V - 257/14 zo dňa 24.01.2014. Spoločnosť Zone s.r.o., ako veriteľ a žalobca uzatvorili dňa 30.06.2014 dohodu o splátkach dlhu, ktorou zmenili splatnosť pohľadávky. Pričom žalovaný 2/ je právnym nástupcom spoločnosti Zone s.r.o.. Žalovaný 1/ listom zo dňa 01.06.2016 vyzval žalobcu na úhradu nesplatennej pohľadávky, následne listom zo dňa 10.06.2016 oznámil žalobcovi začatie výkonu záložného práva k nehnuteľnostiam v jeho vlastníctve, a to na základe výzvy na úhradu nesplatennej pohľadávky zo dňa 01.06.2016. Následne spoločnosť MH Estate, spol. s.r.o., ako dražobník, oznámila žalobcovi, že bola uzatvorená zmluva na vykonanie dobrovoľnej dražby a požiadala o umožnenie výkonu ohodnotenia nehnuteľnosti. Z uvedeného žalobca vyvodil, že žalovaný 1/ konal svojvoľne a protiprávne majúc za to, že žalovaný 1/ nadobudol pohľadávku zmluvou o postúpení zo dňa 05.11.2015, i keď v danom čase už spoločnosť Zone s.r.o. nebola veriteľom pohľadávky, nakoľko bola postúpená na žalovaného 2/. Žalobca vyvodzoval, že jeho právo bolo ohrozené, jeho postavenie sa stalo neistým, v danej veci nie je možné žalovať splnenie povinnosti a ide o zachovanie vlastníckeho práva a stav objektívnej právnej neistoty trvá.

18. S odôvodnením rozhodnutia súdu prvej inštancie sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a konštatuje jeho správnosť (§ 387 ods. 2 C.s.p.). Keďže v takomto prípade nie je potrebné dôvody už vyslovené opakovať, v ďalšom na ne poukazuje, a vyjadruje sa len k odvolacím námietkam odvolateľa.

19. Nakoľko žaloba žalobcu bola podaná za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku v zmysle § 470 ods. 2 C.s.p. zostali zachované podmienky procesnej prípustnosti žaloby o určenie neplatnosti právneho úkonu posúdiť podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, preto bolo potrebné žalobu posúdiť v súlade s týmto prechodným ustanovením C.s.p., ako aj s poukazom na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/ 30/2018 z 18.12.2018. Na podporenie vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že súdna prax sa už ustálila v názore, že podmienky procesnej prípustnosti žalôb na určenie právnej skutočnosti podaných za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku sa majú posudzovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (porovnaj

aj uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 18.12.2018, sp. zn. 6Cdo/30/2018). Občiansky súdny poriadok účinný v čase začatia konania na súde prvej inštancie stanovoval, čoho sa môže žalobca domáhať žalobou, teda, aké sú prípustné druhy žalôb z hľadiska petitu. Podľa ustanovenia § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku účinného v čase začatia konania na súde prvej inštancie sa určenie môže týkať len právneho vzťahu alebo práva, ak je na tom naliehavý právny záujem. Predmetom určenia môže byť len taký právny vzťah alebo právo, o ktorom môže súd rozhodnúť v rámci právomoci vymedzenej procesným predpisom. Iné určenie, než určenie existencie právneho vzťahu alebo práva (pozitívne určenie), prípadne neexistencie právneho vzťahu alebo práva (negatívne určenie), rozhodnutím súdu prichádza do úvahy vtedy, len keď to zákon pripúšťa. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu išlo o posúdenie, či podaná žaloba predstavuje vhodne (účinne a správne zvolený) procesný nástroj ochrany žalobcovho práva, ktorým sa môže dosiahnuť odstránenie spornosti alebo neistoty práva. Najvyšší súd už v rozhodnutí sp. zn. 1 Cdo 91/2006 konštatoval, že nedostatok naliehavého právneho záujmu „predstavuje samostatný a prvoradý dôvod, pre ktorý určovací návrh nemôže obstáť a ktorý sám osebe a bez ďalšieho vedie k zamietnutiu návrhu“ (podobné závery vyjadril najvyšší súd tiež v rozhodnutiach sp. zn. 3 Cdo 240/2006, 1 Cdo 13/2010, 3 Cdo 56/2011, 1 Cdo 324/2014, 3 Cdo 887/2015, 5 Cdo 345/2015, 8 Cdo 26/2016). Aj ústavný súd zaujal názor, podľa ktorého ak všeobecný súd dospeje k záveru, že naliehavý právny záujem nie je daný, vecnou stránkou podanej určovacej žaloby sa ďalej nezaoberá (II. ÚS 137/08).

20. K odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. (t.j. že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) odvolací súd konštatuje, že citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 C.s.p., a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd nezistil naplnenie citovaného odvolacieho dôvodu.

21. K námietke žalobcu, že napadnuté rozhodnutie prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

22. Vo vzťahu k žalobcom požadovanému určenie existencie právnej skutočnosti, t.j. že veriteľom pohľadávok voči žalobcovi je žalovaný 2) a následnému určenie, že záložným veriteľom žalobcu je žalovaný 2/, odvolací súd uvádza. V prejednávanej veci bolo nesporným, že žalobca v postavení dlžníka uznal voči spoločnosti Zone s.r.o. dlh celkom vo výške 516 603,58 eur (Uznanie dlhu zo dňa 23.12.2013). Rovnako nebolo v konaní sporným, že Zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam zo dňa 23.12.2013 uzavretej medzi žalobcom ako záložným veriteľom a spoločnosťou Zone s.r.o. ako záložným veriteľom, záložný dlžník zriadil v prospech spoločnosti Zone s.r.o. záložné právo k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX. Sporným v konaní bola skutočnosť, či spoločnosť Zone s.r.o. nadobudnuté pohľadávky voči žalobcovi postúpila žalovanému 1/ (Zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2015) alebo žalovanému 2/ (Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2015). Spoločnosť Design Company s.r.o. v likvidácii najskôr v konaní v postavení žalobcu 2/ a následne v postavení žalovaného 2/ už vo svojom vyjadrení zo dňa 13.03.2017 (čl. 131) uviedla, že neuzavrela zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2015 a na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05.11.2015 je vlastníkom pohľadávok voči žalobcovi žalovaný 1/ (p. M. O.). Žalobcom tvrdená skutočnosť, že žalovaný 2/ sám pripustil, že je veriteľom pohľadávky voči žalobcovi z obsahu podania žalovaného 2/ (podanie zo dňa 19.11.2018) nevyplývala, preto nie je dôvodnou ani námietka, že sa k uvedenej tvrdenej skutočnosti mal súd prvej inštancie vyjadriť. Vo vzťahu k žalobcom uvádzanej spornosti vo vyjadreniach p. P. M. považuje odvolací súd za zásadné vzhliadnuť na vyjadrenie p. P. M.,

konateľky žalovaného 2/, ktorá vo výsluchu na Policajnom S. Z., S. Q. D.-K., dňa 09.08.2016 uviedla, že Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2015 jej nie je známa a na zmluve sa nenachádza jej podpis. Uvedené tvrdenie p. P. M., že nepodpísala zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 15.10.2015 potvrdila aj znalkyňa Z. Q. S. v odbornom stanovisku č. 10/2018, kedy na otázku č. 3 uviedla : „ Originál podpisu, z ktorého bola následne vyhotovená skúmaná kópia podpisu, obsiahnutá na spornej písomnosti Zmluva o postúpení pohľadávok uzavretá podľa ust. § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka zo dňa 15.10.2015 , pravdepodobne nie je pravým podpisom pisateľky“. Odvolaciemu súdu neprináleží hodnotiť, či znalkyňa mohla a mala vypracovať odborné stanovisko len na základ kópie listín, uvedené bolo na odbornom posúdení znalkyne. Keďže žalobcovi bol uvedený dôkaz predložený v konaní, mal o ňom vedomosť, preto mu nič nebránilo v rámci procesnej obrany na preukázanie svojich tvrdení v konaní pred súdom prvej inštancie predložil dôkaz, ktorým by spochybnil správnosť záverov odborného stanoviska č.10/2018. Uvedeným spôsobom však žalobca nepostupoval, čoho následkom je neunesenia dôkazného bremena ním tvrdených skutočností.

23. Vo vzťahu k žalobcom požadovanému určení, že Zmluva o postúpení pohľadávky zo dňa 05.11.2015 uzavretá medzi spoločnosťou Zone s.r.o. zastúpenou žalovaným 1/ ako postupcom a žalovaným 1/ ako postupníkom je absolútne neplatný právny úkon, odvolací súd uvádza. Pri posudzovaní dôvodnosti argumentácie žalobcu, že tento právny úkon je v rozpore s ust. § 56a a § 135a Obchodného zákonníka, je potrebné zohľadniť, že v k uzavretiu Zmluvy o postúpení pohľadávky došlo dňa 05.11.2015, medzi spoločnosťou Zone s.r.o., kedy konateľmi spoločnosti Zone s.r.o. bol M. O. (žalovaný 1/) a Z. Q., pričom konatelia boli oprávnení konať v mene spoločnosti samostatne. Spoločnosť Zone s.r.o. zanikla dňom 19.12.2015 zlúčením so spoločnosťou Design Company s.r.o. (žalovaný 2/). V konaní nebolo preukázané, žeby si spoločnosť Zone s.r.o. voči žalovanému 1/ ako konateľovi uplatnila nárok na náhradu škody dôvodiac tým, že by žalovaný 1/ uzavretím zmluvy o postúpení pohľadávky znevýhodnil druhého spoločníka p. Z. Q.. Nebolo preukázané ani to, že by si voči žalovanému 1/ ako konateľovi spoločnosti Zone s.r.o. uplatnil nárok na náhradu škody veriteľ spoločnosti. Z vyjadrení žalovaného 2/, ktorý sa stal nástupníckou spoločnosťou Zone s.r.o. nevyplývajú akékoľvek pochybnosti o akomkoľvek zneužití postavenia žalovaného 1/ ako konateľa spoločnosti Zone s.r.o.. Tvrdenie žalovaného 1/, že ako spoločník a zároveň konateľ spoločnosti Zone s.r.o. tejto spoločnosti poskytol peňažné prostriedky celkom vo výške 688 000 eur bola preukázaná listinnými dôkazmi - výpismi z hlavnej knihy analytickej evidencie spoločnosti Zone s.r.o.. S ohľadom na uvedené tvrdenie žalovaného 1/, že kúpnu cenu za pohľadávky voči žalobcovi, nadobudnuté na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 05.11.2015 aj skutočne uhradil, formou započítania, možno považovať za vierohodné, nakoľko nebol preukázaný opak.

24. Vo vzťahu k námietkam odvolateľa, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) C.s.p.), odvolací súd uvádza, že súd rozhoduje o tom, ktoré dôkazy vykoná, pričom nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy (§ 120 ods. 1 O.s.p., § 185 ods. 1 C.s.p.). Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že vykonanie žalobcom navrhovaných dôkazov(výsluch svedka Z. Q. B. O. M.) nepovažoval súd prvej inštancie za dôvodné vo veci vykonať, a to s ohľadom na skutočnosť, že žalovaný 2/ ako právny nástupca spoločnosti Zone s.r.o., pôvodného veriteľa pohľadávok voči žalobcovi, nemal za sporný prevod pohľadávok na žalovaného 1/, a v konaní nebolo preukázané, žeby bývalý konateľ p. Q. príp. iný veriteľ napadol prevod pohľadávok voči žalobcovi zo spoločnosti Zone s.r.o. na žalovaného 1/, preto vykonanie uvedeného dôkazu nemalo vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Nevykonaním uvedených dôkazov tak nedošlo k odňatiu žalobcovi konať pred súdom, preto s rozhodnutím nevykonať ďalšie dôkazy ako i s odôvodnením tohto rozhodnutia odvolací súd súhlasí. Odvolací súd má za to, že v prejednávanej príhode súd prvej inštancie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie dostatočným dokazovaním riadne zistil skutkový stav veci a ďalšie dokazovanie by bolo skutočne nehospodárne, a to i s poukazom na správne skutkové a právne závery, ktoré súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku prijal. Odvolací súd poznamenáva, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo sporovej strany, aby súd vykonal všetky ňou navrhnuté dôkazy, a aby sa stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov, ani právo na to, aby bola strana v spore úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami.

25. Vychádzajúc tak z vyjadrenia žalovaného 2/ ako aj žalovaného 1/, ktorí zhodne uviedli, že majiteľom pohľadávky voči žalobcovi je žalovaný 1/, tvrdenia žalobcu týkajúce sa neistoty v určení veriteľa pohľadávky voči jeho spoločnosti nie sú dôvodné a absentuje tu tak naliehavosť právneho záujmu na určení. Absencia naliehavého právneho záujmu je dôvodom zamietnutia žaloby, nie je dôvodom pre

zastavenie konania, či pre odmietnutie žaloby (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z 27. mája 2009, sp. zn. 2 Obo 10/2009, 2 Obo 11/2009, s. 20, odsek 3: „.....púhy nedostatok právneho záujmu nemôže byť hmotnoprávnym dôvodom pre zamietnutie návrhu. Ide o procesnú podmienku (je daná v procesnom prepise - OSP) a jej nesplnenie má a môže mať iba procesné dôsledky.“). Odvolací súd dáva do pozornosti aj skutočnosť, že : „ Naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (§ 137 písm. c) Civilného sporového poriadku) nie je daný, ak sa petít žaloby, jej skutkové tvrdenia a právne hodnotenie neviažu na odstránenie konkrétnej spornosti žalobcom uplatneného práva.“ (Rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo/548/2015). Vzhľadom k tomu, že veriteľom pohľadávky voči žalobcovi je preukázateľne žalovaný 1/, v prospech ktorého je zriadené aj záložné právo k nehnuteľnostiam vo vlastníctve žalobcu, v prípade, ak žalovaný 1/ pristúpil ako veriteľ žalobcu k výkonu záložného práva, uvedené nenavodzuje potrebu odstránenie spornosti alebo neistoty práva na strane žalobcu. Z výpisu z LV č. XXXX je zrejším, že bolo zriadeného záložné právo v prospech M. O. Q.. O. (XX.XX.XXXX), M. H. XE, C. na pozemky parc.č. XXXXX/XXX, XXXXX/XXX a stavbu súp.č. XXXXX na parc.č. XXXXX/XXX podľa N.-XXX/XX zo dňa 24.01.2014, a to na základe Zmeny záložného veriteľa podľa zmluvy o postúpení pohľadávky z 05.11.2015, Z-XXXXX/XX. Zápis na LV sú verejne prístupné, preto vedomosť o tom, že pohľadávky voči žalobcovi boli postúpené na žalovaného 1/ bola verejne známa tak tretím osobám ako aj žalovanému 2/ a žalobcovi.

26. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) C.s.p. (súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), odvolací súd uvádza. Uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (Civilný sporový poriadok) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mriaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila žalobcovi realizáciu jeho procesných práv, ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní.

27. V podanom odvolaní žalobca uplatnil aj odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p. majúc za to že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu (a to tak v prípade, keď bola poskytnutá v užšom rozsahu, ako aj v prípade jej realizácie v širšom než zákonom predpokladanom rozsahu - pozri aj § 160 a komentár k tomuto ustanoveniu), pochybenia vo vykonanom dokazovaní (napr. vykonanie nezákonne získaného dôkazu bez splnenia predpokladu uvedeného v článku 16 ods. 2, alebo vypočutie relevantného svedka bez poučenia o práve odoprieť výpoveď), porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (pozri § 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu (pozri § 194 ods. 2). Preskúmaním napadnutého rozhodnutia nemal odvolací súd za preukázané naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu.

28. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukázal na nedostatočnosť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie, nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola dávnejšou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (R 111/1998) považovaná za procesnú vadu („inú vadu konania“), dôsledkom ktorej nebolo odňatie možnosti účastníka konať pred súdom. Správnosť takého nazerania na právne dôsledky nepreskúmateľnosti potvrdili viaceré rozhodnutia ústavného súdu o sťažnostiach proti tým rozhodnutiam najvyššieho súdu, ktoré zotrvali na právnych záveroch súladných s R 111/1998 (viď napríklad rozhodnutia sp. zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015 a III. ÚS 288/2015). Na rokovaní občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR, ktoré sa uskutočnilo 3. decembra 2015, bolo prijaté zjednocujúce stanovisko, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Toto stanovisko, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, považuje odvolací súd za podstatné v súvislosti s vyporiadavaním sa s odvolacími námietkami žalobcu o nepreskúmateľnosti napadnutého rozhodnutia, v ktorom podľa názoru odvolateľa absentuje riadne odôvodnenie zodpovedajúce ust. § 220 ods.2 C.s.p.. Zdôrazňuje, že povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej, ako aj právnej otázky rozhodnutia; avšak len tej, ktorá je pre rozhodnutie vo veci rozhodujúca a nevyhnutná. Z hľadiska zákonnej požiadavky na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na zachovanie práva strany sporu na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, na každý argument strany nie je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov uvádzaných stranou, čo sa nepochybne v prejednávanej veci stalo (porovnaj napr. m.m. rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva zo dňa 25.09.2012 vo veci Vojtěchová proti Slovenskej republike /sťažnosť č. XXXXX/XX/, nález Ústavného súdu SR zo dňa 14.9.2011, č.k. I. ÚS 361/2010-34, rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 17.06.2009, sp.zn. 5 M Cdo 8/2008). Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/2004), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I.ÚS 50/2004). Vychádzajúc z obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je možné konštatovať, že odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie uvedeným požiadavkám vyhovuje a námietke odvolateľa nie je možné v tomto smere priznať úspech.

29. Ďalšie odvolacie argumenty žalobcu odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto odvolací súd na ďalšiu argumentáciu odvolateľa, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie veci, nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

30. Na základe uvedeného sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia a napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie (vrátane výroku o trovách konania pred súdom prvej inštancie) ako vecne správne podľa § 387 ods. 2 C.s.p. potvrdil.

31. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. a v odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému 1/ a žalovanému 2/ priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti rozsudku súd prvej inštancie samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

32. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).